

اجازت
ابن خالو سید
نحوی به ابوالحسن
سلامی. اجازت ای سید
جمهور احسانی. اجازت از سید علی
ابن جمهور احسانی. اجازت از سید محمد
ابن ابی جمهور احسانی. اجازت از سید محمد
العاملی. دو اجازت به سید محمد
شیرازی. دو اجازت به سید محمد
اجازات سید نثار حسین
نعمت غول. اجازات از سید
اللمین شوشتری. اجازت از سید
محمود خوانساری به آیت الله
سید هاشم موسوی
خوانساری

باسم الله الرحمن الرحيم
 نفع كل واحد منكم من مجموع ما حدث هذا
 الكتاب من الأربعة الأجزاء مع ما في
 مجاز طاب كتابه من فوائد وكاد ذلك
 ما يكفيه من سيرة عيون وعلى
 من أرباب الهدى المعين عبد الله بن
 خاتم الهدى في المصنفين
 على من في هذا الكتاب
 من أرباب الهدى

کتاب اجازات سید حسین کرکی اولین کتاب اجازات شیعه

پژوهانه
اجازات

علی صدرای خویی

اهتمام دانشمندان به حفظ و حراست متون دینی و اهمیت این کار، آنان را واداشته تا سالیان درازی از عمر گرانبهای خود را در قرائت و تصحیح متون دینی سپری نموده و برای نقل آن شرایطی را مقرر دارند. از این رهگذر اجازه روایی پدید آمد که نقش بسزایی در دور ساختن نااهلان از حریم متون دینی داشته، و میراث علمی گرانبهای را برای مسلمانان ایجاد نموده است.

یکی از میراث‌های ارزشمند در این عرصه، کتاب الاجازات امیر سید حسین کرکی است، که مصدر و منشأ تعداد قابل توجهی از اجازات مهم شیعی است و مرجع عمده علامه مجلسی در تنظیم بخش اجازات کتاب بحار الانوار بوده است. این نوشتار نظری برویژگی‌های این کتاب و مطالب مندرج در آن داشته و در چند بخش تنظیم گردیده است. امید که این اثر به صورت شایسته و علمی و با در نظر گرفتن تمامی ظرافت‌های علمی آن به جامعه علمی عرضه گردد.

کتاب الاجازات

اجازه در فرهنگ شیعی از قرون اولیه هجری شکل گرفته و تا کنون نیز این سنت همچنان در جوامع علمی شیعه جریان دارد. از این رهگذر هزاران اجازه از دانشمندان و محدثان شیعی صادر و به خط مبارك خود آنها تحریر شده است.

ولی اجازه حدیثی با همه اهمیت و رواج آن، به صورت اثری مستقل کمتر مورد توجه قرار گرفته و دلیل آن هم چند مسئله بوده است:

چکیده: کتاب اجازات مفتی امیر سید حسین کرکی، در سده یازدهم، نخستین کتاب مدون اجازات شیعی است. این کتاب حاوی اجازات ارزشمند و دستخط‌هایی از دانشمندان شیعه است. نویسنده در نوشتار حاضر با هدف نمایاندن اهمیت این مجموعه، نظری بر ویژگی‌های کتاب مذکور و مطالب مندرج در آن دارد. از این رو پس از اشاری کوتاه به زندگی نامه سید حسین کرکی از آنها اجازه نقل را که سید حسین ذکر کرده و تأثیر کتاب را در دیگر اخذ نموده، ذکر کرده و تأثیر کتاب را در دیگر اجازات شیعی بیان می‌دارد. در ادامه، ویژگی‌ها و اهمیت این مجموعه در تاریخ اجازات شیعی را بر شمرده و در نهایت، به معرفی صد بخش کتاب همت می‌گمارد.

کلیدواژه‌ها: اجازات (کتاب) - معرفی کرکی، سید حسین - شرح حال و اساتید، دانشمندان شیعه - سده یازدهم، جبل عامل - دانشمندان شیعه.

اول آنکه: اجازات حدیثی اغلب در آغاز و یا انتهای نسخه‌ای از کتابی حدیثی تحریر می‌شود و به عنوان اثری تابع تلقی می‌گردید. دوم اینکه: حجم این اجازات متفاوت بوده، به طوری که برخی اجازات از چند سطر تجاوز نمی‌کند و در مقابل اجازاتی داریم که به اندازه کتاب مفصلی است که در کتابشناسیها با نام «اجازه کبیره» خوانده شده‌اند.

این دو امر موجب دشواری دسترسی به اجازات گشته، و دانشمندانی را واداشته تا برای رفع این معضل به تلاش‌هایی اقدام نمایند.

اولین تلاش در این زمینه، از آن دانشمند پر تلاش و مجتهد و محدث و الامقام علامه سید حسین کرکی است. او بابیش از چند دهه تلاش اثری ماندگار در این زمینه پدید آورد و خوشبختانه این گنجینه گرانبها امروزه به دست ما رسیده است.

این نوشتار در جهت روشن نمودن اهمیت این اثر، گذری بر محتوای آن دارد.

شجره سیادت

نوه کرکی در همین کتاب، شجره خودش را - که شجره سیادت جدش نیز می‌باشد - چنین مرقوم نموده است:

«حسین بن مظفر علی بن الحسین بن حیدر بن حیدر بن علی بن قمر بن موسی بن علی بن الحسن بن عبدالله بن الحسین بن محمد بن فخرالدین بن ثابت بن حازم بن جعفر بن عبد الله بن ابو محمد بن علی بن عمر الاشرف بن الامام زین العابدین علی بن الامام ابی عبد الله الحسین بن امیر المومنین علی بن ابی طالب علیهم الصلاة والسلام».

مشایخ حدیثی

سید حسین کرکی از تعداد زیادی از مشایخ حدیثی عصر خود اجازه نقل روایت اخذ نموده و نزد آنها کتابها و متونی را قرائت نموده، که اغلب آنها را در کتاب اجازات ذکر نموده است. اسامی مشایخ روایی وی - به اجمال - چنین است:

۱. مولانا معانی تبریزی؛
۲. شیخ عبدالعالی بن علی الکرکی؛
۳. مولی ابو محمد بن عنایت الله مشهور به ابویزید بسطامی؛
۴. شیخ محمد بن عبد الصمد حارثی؛
۵. سید شجاع الدین محمود بن علی حسینی مازندرانی؛
۶. میرزا تاج الدین حسین صاعدی؛
۷. مولانا محمد علی بن عنایت الله تبریزی؛
۸. سید حیدر ابن علاء حسینی تبریزی؛
۹. شیخ حسام الدین بن عذاقة نجفی؛

سید حسین کرکی

امیر سید حسین بن حیدر بن قمر کرکی عاملی معروف به المفتی (متوفای ۱۰۴۱ق)، از عالمان شهر شیعی در اواخر سده دهم و نیمه اول سده یازدهم هجری است.

او علاوه بر دیگر اشتغالات علمی به جمع آوری اجازات اهتمام ویژه‌ای داشت و حدود چهل سال از عمر خود را (از سال ۱۰۰۲ تا ۱۰۴۰ق) در سر این سودا صرف نموده و از این رهگذر اثری ارزشمند به نام کتاب الاجازات از خود به یادگار نهاده است.

پرداختن به زندگی علمی و اجتماعی سید حسین کرکی مجالی دیگر می‌طلبد آنچه در اینجا مد نظر است نظری بر کتاب الاجازات وی و نمایاندن اهمیت این مجموعه بی نظیر است تا زمینه انتشار آن فراهم آید.

گزیده‌ای از آن فراهم نموده که نسخه آن به ش ۱۶۷۳ در کتابخانه مجلس شورای اسلامی نگهداری می‌شود. (فهرست مجلس ج ۴، ص ۴۰۰).

۲. دانشمندی لبنانی به نام ابراهیم بن محمد حرفوشی کرکی عاملی گزیده‌ای از این کتاب به خامه خویش در سال ۱۰۷۰ ق تحریر نموده، که نسخه آن نیز در کتابخانه مجلس به ش ۸۹۷۵، نگهداری می‌شود و دوست گرامی جناب آقای سید محمد حسین حکیم مرا از وجود این نسخه آگاه ساختند. (فهرست مجلس ج ۲۹، ص ۵۲۲).

۳. علامه ملا محمد باقر مجلسی (م ۱۱۱۰ ق)، در قسم اجازات کتابش بحار الانوار، اغلب اجازات و فواید، این کتاب را درج نموده، و بخش زیادی از اجازات بحار الانوار را مندرجات همین کتاب تشکیل می‌دهد. گویا علامه به نسخه اصل کتاب دسترسی نداشته و منقولات وی از طریق، نسخه حرفوشی بوده است.

ویژگی‌ها

با توضیحاتی که قبلاً ذکر گردید اهمیت این مجموعه در تاریخ اجازات شیعی مشخص می‌شود. از ویژگی‌های بارز این کتاب می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- در برداشتن دستخط تعدادی از بزرگان؛
- دارا بودن اجازات مهم از دانشمندان شیعه؛
- داشتن اطلاعات مهم در شرح حال سید عزالدین حسین کرکی عاملی (مؤلف اثر)؛
- این اثر سند و سابقه مهم و کهنی برای اجازات شیعی محسوب می‌گردد؛

- در برداشتن اطلاعات دست اول و منحصر در باره شیخ بهائی؛
- یکی از منابع منتشر نشده کتاب بحار الانوار علامه مجلسی است.

نسخه اصل

نسخه اصل کتاب الاجازات کرکی، در کتابخانه وزیری یزد

۱۰. شیخ محمد ابن احمد اردکانی؛

۱۱. حبیب الله بن علی الطوسی؛

۱۲. شیخ نجیب الدین علی بن محمد بن مکی بن عیسی ابن الحسن بن عیسی العاملی؛

۱۳. امیرأبوالولی ابن شاه محمود الانجوالمحسینی الشیرازی؛

۱۴. ضیاء الدین محمد بن محمود القاشانی؛

۱۵. شیخ نورالدین محمد بن حبیب الله؛

۱۶. شیخ عبدالعلی بن أحمد بن کلیب النجفی؛

۱۷. القاضی صفی الدین محمد بن علی الدراری؛

۱۸. محمد بن علیة الجنانی؛

۱۹. محمد الطالقانی؛

۲۰. شیخ عبد الله بن قنديل شيخ الاسلام؛

۲۱. سید شجاع الدین محمود بن علی حسینی مازندرانی؛

۲۲. مولی ابی الحسن مولانا احمد قایینی؛

۲۳. میر داماد.

کتاب اجازات

این مجموعه اجازات را، سید حسین مفتی کرکی در بیش از چهل سال جمع آوری و تحریر نموده است. اغلب مطالب این کتاب به خط وی بوده، و پس از وی نوه اش (سید حسین بن مظفر علی بن حسین کرکی)، بخش‌های آخر کتاب را در تکمله کار جدش، تحریر و به کتاب ملحق نموده است. علاوه بر آن دستخط‌هایی از دیگر بزرگان در آن دیده می‌شود. بزرگانی که دستخط‌هایی در این کتاب نوشته‌اند، در معرفی تفصیلی کتاب، اسامی آنها ذکر خواهد شد.

تاثیر این کتاب در اجازات شیعی

این مجموعه پس از تألیف مورد استفاده بزرگان قرار گرفته، که سه مورد مهم آن ذکر می‌گردد:

۱. دانشمندی به نام احمد بن حسین اصفهانی در سال ۱۰۴۸ ق،

به شماره ۱۷۰۸ نگهداری، و در فهرست نسخه‌های خطی آن کتابخانه (ج ۳، ص ۱۰۲۷-۱۰۳۳) اجمالاً معرفی شده است. اغلب مطالب این نسخه را مؤلف (امیر سید حسین کرکی) تحریر نموده و در لابلای آن اجازاتی به خط اساتید و فرزندان مؤلف تحریر گردیده است. این نسخه دارای ۱۸۳ برگ است.

مندرجات کتاب الاجازات

در اینجا عنوان اجازات و مطالب مندرج در این اثر ارزشمند معرفی می‌گردد. این اثر شامل این اجازات و مطالب و فوائد است:

۱. خطبه کتاب (۱-۳)

دیباچه‌ای که مؤلف بر کتاب خود نوشته ولی ناتمام گزارده است. قبل از این دیباچه مطالب متفرقه‌ای تحریر شده است.

آغاز: الحمد لله الذي جعل العلماء لظلمة الجهالة بدروا و اهلة و اطلع على قلوبهم المنيرة من سماء الرسالة حججاً و ادلة.

۲. اجازه پدر شیخ بهائی به دو فرزندش (۳-۱۳ پ)

رسم مشایخ در اعطای اجازات به شاگردان، بر این بوده، که بر اساس اجازه اساتید خود، به آنها اجازه می‌دادند. آنها بدین منظور، بر فراز اجازه استاد خود چند سطر اضافه نموده، و پس از آن متن اجازه استادشان را بی‌کم و کاست درج می‌نمودند.

چند نمونه از این نوع اجازه در کتاب حاضر وجود دارد که یکی از آنها اجازه کبیره شهید ثانی به پدر شیخ بهائی است که در اول این کتاب قرار گرفته است. این اجازه را پدر شیخ بهائی با افزودن سطور در اول آن به دو فرزندش (شیخ بهائی و عبد الصمد) اجازه داده و پس آن شیخ بهائی با نوشتن چند سطر به مؤلف (سید حسین کرکی) اجازه داده است.

در آغاز این مجموعه، سید حسین کرکی، در اول صفحه، نوشته پدر شیخ بهائی را تحریر، و ادامه صفحه را سفید گزارده و از

صفحه دوم اجازه شهید ثانی را تحریر نموده است.

پس از آن شیخ بهائی، ذیل اجازه پدرش (در همان محلی که بدین منظور سفید گزارده شده بود) برای مؤلف (سید حسین کرکی) به خط خود اجازه نوشته است.

بنابر این در اول این کتاب، اجازه کوتاه پدر شیخ بهائی به دو فرزندش، و بعد از آن اجازه کوتاه شیخ بهائی به مؤلف، و پس از آن اجازه کبیره شهید ثانی به پدر شیخ بهائی آمده است.

در اول این کتاب، سید حسین کرکی اجازه کوتاه پدر شیخ بهائی به دو فرزندش (شیخ بهائی و عبد الصمد) را تحریر نموده است. این اجازه را پدر شیخ بهائی در روز سه شنبه ۲ رجب ۹۷۱ ق در مشهد رضوی، نوشته، و در آن اجازه کبیره شهید ثانی را به آنها اجازه داده است.

۳. اجازه شیخ بهائی به سید حسین کرکی (۳-۱۳ پ)

اجازه کوتاهی که شیخ بهائی، در ذیل اجازه پدرش برای سید حسین کرکی به خط خود در سال ۱۰۰۲ ق، نگاشته، که متن آن چنین است:

«هو. أما بعد الحمد والصلوة فقد استخرت الله سبحانه وأجزت لسيدنا الأجل الأفاضل صاحب المحسب الفاضل والنسب الطاهر والتحقيق الفائق والتدقيق الرائق، جامع محامد الخصال ومحاسن الخلال، المتخلي عن ربة التقليد والمتحلي بحلية الاستدلال، شرفا للسيادة والإفادة والنقابة والإفاضة، حسينا أدام الله تعالى إفضاله وكثرفي علماء الإمامية أمثاله، جميع ما انطوت عليه هذه الإجازة التي أجازها شيخنا الأعظم زين المجتهدين - قدس الله تربته - لوالدي وأستادي - رفع الله رتبته - حسبما أجازنيها هو. والمكتوب في صدر هذه الصفحة بخط سيدنا المشار إليه هو صورة خطه الشريف عطر الله مرقده.

وكتب هذه الأحرف الفقير إلى الله سبحانه محمد

المشتهر ببهاء الدين العاملى - كان الله له - فى سنة
١٠٠٢هـ. (تصويرش ١)

این اجازه را علامه مجلسی در بحار (ج ۱۸۹/۱۰۸ و ج ۱۵۱/۱۰۹) به نقل از همین مجموعه با عنوان «اجازه شیخ بهایی به شرف‌الدین حسین» نقل کرده است.

۴. اجازه کبیره شهید ثانی به پدر شیخ بهائی (۴-۱۳پ) اجازه مفصلی که شهید ثانی (م ۹۶۵ق) برای شیخ حسین بن عبد الصمد (پدر شیخ بهایی) در شب پنج شنبه ۳ جمادی الآخره ۹۴۱ق، نوشته است.

این اجازه را علامه مجلسی در بحار: ۱۴۶/۱۰۸-۱۷۱، نقل نموده است.

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله الذى أوضح للأنام سبل الإكرام، وجعل الرواية ذريعة إلى درك الأحكام. به خط مؤلف (حسین بن حیدر حسینی کرکی) در روز سه شنبه ۴ شوال ۱۰۰۰ق، که از روی خط شهید ثانی، استنساخ نموده است. (تصويرش ۲)

۵. اجازات علوی به شمس‌الدین موسوی (۱۴-۱۴پ) چهار اجازه و گواهی قرائتی که محمد بن حسن بن محمد بن ابی‌الرضا علوی برای شمس‌الدین محمد بن جمال‌الدین احمد بن ابی‌المعالی موسوی، بدین ترتیب:

الف) گواهی قرائت و اجازه روایت کتاب تفسیر غریب القرآن المجید تألیف ابی بکر محمد بن عزیز در صفر ۷۳۰؛

ب) گواهی قرائت و اجازه روایت کتاب اسرار العربیة عبد الرحمن بن محمد بن ابی سعید انباری در شعبان همان سال؛

ج) گواهی قرائت و اجازه روایت نهج البلاغه در صفر همان سال؛

د) گواهی قرائت و اجازه روایت مقامات حریری در اواخر صفر همان سال.

اصل این اجازات به خط مجیز در آخر کتاب المسائل فى النحو مجیز، در دانشگاه تهران: به شماره ۶۲۴۸، موجود است. (فهرست دانشگاه تهران: ۲۲۶/۱۶).

این اجازات را علامه مجلسی در بحار: ۱۵۲/۱۰۷-۱۷۱، نقل کرده است.
۶. اجازه ابن معیّه علوی (۱۵پ)

اجازه‌ای که محمد بن قاسم بن حسین بن معیه حسینی برای همان شمس‌الدین (مجاز سابق) در ۷۶۸ق نگاشته است. (بحار: ۱۷۳/۱۰۷).

آغاز: يقول العبد الفقير إلى رحمة الله الغنى محمد بن القاسم بن الحسين بن معية الحسيني تجاوز الله عن سيئاته وحشره يوم بعثه مع أئمة وساداته.

۷. اجازه عماد‌الدین (۱۵پ-۱۶ر)

اجازه محمود بن محمد لاهیجانی برای عماد‌الدین علی بن سید هاشم، در روز پنج شنبه ۲۳ صفر ۹۹۴ق. (بحار: ۱۷۴/۱۰۸-۱۷۸).
آغاز: الحمد لله الذى هدانا الصراط المستقيم، وبعث لنا محمدا صلى الله عليه وآله للإرشاد والتعليم.

به خط حاجی محمود طبسی در ۱۰۰۲ق، که از روی خط مجیز نوشته است. (تصويرش ۳)

۸. اجازه بنی زهره (۱۶ر-۲۳ر)

۱۰. اجازه کبیره علامه حلی برای بنی زهره، به خط سید حسین کرکی در ۱۶ ربیع الاول ۱۰۰۲ق. (بحار: ۶۰/۱۰۷-۱۳۷).

آغاز: أما بعد حمدا لله على تواتر نعمائه وتظافر آلائه والصلاة والسلام على أشرف أنبيائه وسيد رسله وامنائه.

۹. اجازه شهید اول به ابن نجده (۲۳پ-۲۶ر)

اجازه شهید اول برای شمس‌الدین ابی جعفر محمد بن تاج‌الدین بن محمد، عبد‌العلی بن نجده در ۱۰ رمضان ۷۷۰ق. (بحار: ۱۹۳/۱۰۷-۲۰۱).

آغاز: الحمد لله الذي مصير كل شيء إليه، والمعول في كل مهمة عليه.

۱۰. اجازه نیلی به ابن فهد حلی (۲۶ پ)

اجازه علی بن محمد بن عبد الحمید نیلی برای جمال الدین احمد بن محمد بن فهد حلی در ۷۹۱ ق. (بجاری: ۱۰۷/۲۱۵).

آغاز: الحمد لله رب العالمین، وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآله الطاهرين وسلم كثيرا، وبعد فقد استخرت الله وأجرت للشيخ الأجل الأوحد العالم العامل الفاضل الكامل الورع المحقق.

۱۱. اجازه شمس الاثمه کرمانی به شهید اول (۲۶ پ)

اجازه شمس الاثمه محمد بن یوسف بن علی بن محمد بن سعید بن محمد قرشی شافعی کرمانی برای شهید اول در اوائل جمادی الاولی ۷۵۸ ق، برای روایت سه کتاب زین الدین احمد بن عماد الدین عبد الغفار ایچی به نامهای: المواقف السلطانية، الفوائد الغیاثیة و شرح مختصر المنتهی. (بجاری: ۱۰۷/۱۸۳).

آغاز: بسم الله، والحمد لله، والصلاة على رسوله محمد وآله، وبعد فقد استجاز المولى الأعظم الأعلام إمام الأئمة صاحب الفضلین مجمع المناقب والکمالات الفاخرة.

۱۲. اجازه شیخ علی کرکی به صفی الدین عیسی (۲۶ پ-۳۰ پ)

اجازه علی بن عبد العالی کرکی برای عیسی بن عبد الرحمن بن محمد علی ساوی در اصفهان رمضان ۹۳۷ ق، کاتب سید حسین کرکی در ۲۰ ربیع الاول ۱۰۰۲. (بجاری: ۱۰۸/۶۹-۸۱).

آغاز: کان القاضي صفی الحق والدین عیسی الذي كان صدرا في أيام بعض سلاطين المخالفين، لم أزل أسمع مدايحه من أعيان السادات وغيرهم.

۱۳. اجازه به شمس الدین محمد (۳۱-۳۵ پ)

اجازه به شمس الدین محمد بن جمال الدین احمد بن ابی المعالی

بن جعفر از دانشمندی ناشناخته، مجیزگویا محمد بن حسن بن محمد بن ابی الرضا علوی است؛ بجاری: ۱۰۷/۱۵۲-۱۷۱.

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم استخرت الله تعالى وأجرت للسيد الكبير المعظم العالم الفاضل الفقيه الحامل لكتاب الله شرف العترة الطاهرة.

۱۴. اجازه بسطامی به حسین کرکی (۳۷-۳۸ ر)

اجازه ابی محمد بن عنایت الله مشهور به بایزید بسطامی به خط خودش برای سید حسین بن حیدر کرکی در واسط محرم ۱۰۰۴ ق. (بجاری: ۱۰۹/۱۶۷-۱۶۸).

آغاز: الحمد لله الذي أسلكننا سبيل الهدى، ووقفنا للميزبين طريق الصواب والخطا. (تصویرش ۴)

۱۵. اسناد ادعیه السر (۲/۳۸ پ)

اسناد ادعیه السر من خط السيد نظام الدين احمد الشيرازي.

۱۶. اجازه نورالدین محمد به مؤلف (۳۹ ر)

یادداشتی از مؤلف (سید حسین کرکی) در دو سطر که در آن عنوان نموده از شیخ نورالدین محمد بن حبیب الله شفاهاً اجازه نقل روایت دارد.

کرکی متذکر شده که شیخ نورالدین از سید مهدی و او از پدرش سید محسن رضوی مشهدی و او از ابن ابی جمهور احسائی نقل روایت می کند.

۱۷. طرق روایی ابن ابی جمهور احسائی (۳۹-۴۰ پ)

کرکی در این بخش، فصل اول از مقدمه کتاب عوالی اللآلی ابن ابی جمهور (شامل هفت طریق روایی ابن ابی جمهور احسائی) را تحریر نموده است.

۱۸. اجازه کرکی به شیخ حسین حر (۴۱-۴۱ پ)

اجازه شیخ علی بن عبد العالی کرکی برای شیخ حسین بن محمد حرب بن محمد بن مکی در دمشق ۱۶ رمضان ۹۰۳ ق، به

خط ابو عبدالله حسین بن حیدر حسینی کرکی، بی تا. (بجاء: ۵۷-۵۴/۱۰۸).

۱۹. اجازه کرکی به میسی (۴۲-۴۴پ)

اجازه هموبرای شیخ علی بن عبد العالی میسی در بغداد اول جمادی الثانی ۹۳۴ق، به همان خط کرکی بدون نام و تاریخ. (بجاء: ۴۰/۱۰۸).

۲۰. اجازه ابراهیم میسی به فرزندش عبدالکریم (۴۵ر)

اجازه ابراهیم بن علی بن عبد العالی میسی برای فرزندش مولی عبدالکریم میسی در اوایل رمضان ۹۷۵ق. در زیر این اجازه مؤلف (سید حسین کرکی) نوشته که مجیز (شیخ عبد الکریم) این اجازه را به فرزندش (شیخ لطف الله میسی) داده و شیخ لطف الله نیز به من اجازه داده است. (بجاء: ۱۸۰/۱۰۸).

۲۱. اجازه حبیب الله کاشی به سید حسین کرکی (۴۵ر)

اجازه قاضی حبیب الله بن علی طوسی کاشانی در کاشان در جمادی الآخره ۱۰۱۱ق به مؤلف (سید حسین کرکی) این مطلب را خود کرکی نوشته ولی متن اجازه را درج نکرده است. کرکی متذکر می شود که در کاشان خدمت وی رسیده و نزد وی بخشی از کتاب شوارق و قسمتی از روض الجنان را خوانده است. گویا اجازه بعدی که مجیز آن را به جلال الدین بن تاج الدین بعد از قرائت کتاب التبیان فی علم المعانی والبیان نگاشته، همین اجازه باشد و جلال الدین لقب مؤلف (سید حسین کرکی) و تاج الدین لقب پدر وی باشد.

۲۲. اجازه جلال الدین (۴۵پ)

اجازه دانشمندی به جلال الدین بن تاج الدین که بعد از قرائت کتاب التبیان فی علم المعانی والبیان به وی داده، و در زیر آن تملک مؤلف (سید حسین کرکی) دیده می شود.

گویا مجیز قاضی حبیب الله و مجاز مؤلف (سید حسین کرکی) باشد چنان که در شماره قبلی ذکر شد.

۲۳. اجازه شیخ بهائی به مؤلف (۴۵پ)

یادداشتی از مؤلف (سید حسین کرکی) مبنی بر اینکه شیخ بهائی اجازه روایت کتاب من لا یحضره الفقیه و عیون اخبار الرضا علیه السلام را به وی (کتاب اولی را در کاظمین در روز شنبه ۱۵ جمادی الاولی ۱۰۰۳ق و کتاب دومی را در زیر قبه کاظمین در شب جمعه ۷ جمادی الآخره ۱۰۰۳ق) داده است.

مؤلف در زیر یادداشت سابق خود عنوان نموده که مولی معانی تبریزی در غره رجب ۱۰۰۳ق در نزد ضریح سید الشهداء علیه السلام اجازه عام برای وی نوشته و خود تبریزی از شیخ عبد العالی و پدر شیخ بهائی نقل روایت می کند. در زیر یادداشت وی، مجیز (معانی تبریزی) یادداشت کوتاهی نوشته و در ضمن آن اعلام نموده که علاوه بر دو شیخ مذکور از مشایخ مصر و عراق و شام اجازه نقل روایت دارد و از همه به مؤلف (سید حسین کرکی) اجازه داده است.

۲۴. روایات خوانده شده بر شیخ بهائی (۴۶ر-۴۸پ)

چند روایتی که شیخ بهائی بر مؤلف خوانده و او یادداشت نموده بدین ترتیب:

- حدیث وضوء النبی ﷺ که در بغداد در ساحل دجله بعد از ظهر پنج شنبه ۱۴ جمادی الاولی ۱۰۰۳ق برای مؤلف خوانده و او به خط خودش تحریر نموده است.

- حدیث قدسی «انا الله لا اله الا انا من اقرب التوحید...» که در تحت قبه امام عسکری علیه السلام در سامراء در شب جمعه ۲۹ جمادی الاولی ۱۰۰۳ق خوانده و کرکی نوشته است.

- حدیثی از امام کاظم علیه السلام که در بغداد در بروی قبر آن حضرت در شب جمعه ۱۷ جمادی الآخره ۱۰۰۳ق برای وی خوانده و کرکی نوشته است. در آخر آن نیز سه بیت به عربی از شیخ بهائی در مدح امام کاظم علیه السلام نوشته است.

۲۵. فضائل امام حسین (علیه السلام) به روایت بیزوی (۴۹ ر)
چند روایت درباره امام حسین (علیه السلام) و فضل زیارت آن حضرت
که سید حیدر بیزوی بر مؤلف در روزیک شنبه ۷ رجب ۱۰۰۳ ق
در کربلا خوانده و او یادداشت کرده است.

۲۶. خطب اجازات (۴۹ پ)
مسوده چند خطبه کوتاه و یک خطبه نسبتاً مفصل از مؤلف
که به منزله خطبه کتاب اجازات خود نگاشته است.

۲۷. چند حدیث به روایت شیخ بهائی (۵۰ ر-۵۲ پ)
چند حدیثی که شیخ بهائی در کاظمین و کربلا و نجف اشرف در
سال ۱۰۰۳ ق برای مؤلف خوانده و وی نوشته است.

۲۸. روایت امیر ابو الولی انجو در بارگاه حضرت
معصومه (علیها السلام) (۵۲ پ)

روایتی که امیر ابو الولی بن شاه محمود انجو حسنی شیرازی در
روز دوشنبه ۳ جمادی الاولی ۱۰۰۵ ق در روبروی ضریح حضرت
معصومه (علیها السلام) در قم بر مؤلف خوانده و وی یادداشت نموده
و در پایان اجازه عامی برای وی داده است. نص عبارت کرکی
این است:

«حدّثنی السیّد السند العلّامة، صدر أفاضل العلماء الأمير
أبو الولی بن شاه محمود الانجو الحسینی الشیرازی (أدام الله
تعالی أيامه، وأبقاه) إلى ظهور صاحب الأمر - صلوات الله
عليه، صباح يوم الاثنين ثالث شهر جمادی الاولی سنة
ألف وخمس، تجاه ضريح المعصومة - صلوات الله عليها
وعلى آبائها الطاهرين - في بلدة قم، عن السیّد السند الجلیل
الأمیر صفی الدین محمد ابن السید العلّامة السید جمال
الدین الأسترابادی، صاحب شرح تهذیب الاصول عن قطب
المحققین وقدوة المدققین، خاتم المجتهدین الشیخ علی بن
عبد العالی الكرکی - قدس الله روحه - بإسناده المذكور في صورة
الإجازات عن رسول الله - صلى الله عليه وآله - أنه قال: مثل

أهل بيتي مثل سفينة نوح من ركبها نجي ومن تخلف عنها ج
في النار. وأجازني رواية هذا الحديث وغيره من أصول الأصحاب
سيما الأربعة بل وجميع مروياته ومجازاته من سائر العلوم.
وحدّثني أيضاً بحديث الاستغفار ثلاثاً عقيب صلاة الصبح
وأجازني أيضاً في التاريخ المذكور في الروضة المذكورة رواية
جميع كتب أصحابنا ورواياتهم، سيما الأصول الأربعة إجازةً
لفظاً صريحاً لا كناية، وكتب الفقير إلى الله الغني الحسين
ابن حيدر الحسيني الكرکی عُفي عنه.

وحدّثني بكاشان يوم الثلاثاء عاشر جمادی الأولى سنة ألف
 وخميس المولى الجلیل النبیل ضیاء الملة والدين محمد بن
محمود القاشاني إجازةً لفضلاً بجميع كتاب تهذيب الأحكام
عن المولى الفاضل المتهجد الورع التقي البدل المولى أحمد
الاردبيلي عن السيّد السند السيّد علي بن الصائغ العاملي
- قدس الله ارواحهم - عن الشهيد الثاني - نور الله ضريحه.

وحدّثني أيضاً إجازة المولى المحقق الفقيه النبيه مولانا
شاه مرتضى القاشاني في التاريخ المذكور بأحاديث أصحابنا
خصوصاً الأربعين المنسوب إلى الشهيد عن مولانا فتح الله
القاشاني، عن المحافظ الزواري، عن الشیخ المحقق الشیخ علي
بن عبد العالی الكرکی وعنه عن المولى ضیاء الدين محمد
المذكور التهذيب بالطريق المذكور. وكتب الحسين بن حيدر
الحسيني». (بجاء: ۱۰۹/۱۶۸-۱۶۹).

۲۹. اجازه شفاهی ضیاء الدين کاشی به مؤلف (۵۲ پ)
یادداشتی از مؤلف مبنی بر اینکه مولى ضیاء الدين محمد بن
محمود کاشانی در کاشان در ۱۰ جمادی الاولی سال ۱۰۰۵ ق اجازه‌ای
لفظاً به وی برای روایت کتاب تهذیب الاحکام شیخ طوسی
داده و خود او از ملا احمد اردبیلی و او از سید علی بن صایغ
عاملی آن را نقل می‌کند.

۳۰. اجازہ شفاهی مولیٰ شاہ مرتضیٰ کاشی بہ مؤلف (۵۲پ)
یادداشتی از مؤلف مبنی بر اینکه مولیٰ شاہ مرتضیٰ کاشانی
در همان تاریخ قبل در کاشان بہ وی اجازہ عام خصوصاً برای
روایت اربعین حدیثاً منسوب بہ شہید دادہ است. و خود او
از ملا فتح اللہ کاشانی و او از حافظ زوارہای و او از شیخ علی بن
عبد العالی روایت می کند.

۳۱. ایضاً خطب اجازات (۵۳ر-۶۱ر)
چند مسودہ خطبہ اجازہ بہ خط مؤلف.

۳۲. سند قرائت قرآن ابن جزری ص (۶۱پ)
سند قرائت قرآن کریم کہ محمد بن جزری در اول اربعینش
ذکر نمودہ است. (بحار: ۱۰۷/۲۲۱).

۳۳. اجازہ شیخ ہلال جزائری (۶۱پ-۶۳پ)
اجازہ شیخ علی بن ہلال جزائری برای شیخ علی بن عبد العالی
کرکی در روز سہ شنبہ ۱۵ رمضان ۹۰۹ق: کہ سید حسین کرکی از
روی خط مجیز نقل نمودہ است. (بحار: ۱۰۸/۲۸-۳۴).

۳۴. اجازہ ابن خاتون عاملی (۶۳پ-۶۵پ)
اجازہ شیخ محمد بن محمد بن خاتون عاملی برای ہمو در
۱۱ ذیحجہ ۹۰۰ق: کہ در آن چہار اجازہ را کہ از مشایخ خود
دریافت نمودہ، اجازہ دادہ و متن آنها را درج نمودہ است، کہ
عبارتند از:

الف) اجازہ علامہ حلی بہ سید مہنا کہ مجیز (ابن خاتون
عاملی) خود آن را از شیخ جمال الدین بن حاج علی و او از شیخ
زین الدین بن حسام و او از سید حسن بن نجم الدین و او از شیخ
فخر الدین فرزند علامہ حلی و ہمچنین از سید عمید الدین و آنها
ہر دو از علامہ حلی دریافت نمودہ اند.

ب) اجازہ دوم علامہ حلی بہ سید مہنا؛

ج) اجازہ فخر المحققین فرزند علامہ حلی بہ سید مہنا؛

د) اجازہ ابن فہد حلی بہ شمس الدین حولانی.

مؤلف (کرکی) نام مجیز را در عنوان اجازہ «محمد بن محمد
بن خاتون» ولی در مقدمہ اجازہ و در آخر آن «محمد بن علی بن
محمد بن خاتون» ذکر کردہ است. (بحار: ۱۰۸/۲۰-۲۷).

آغاز: بسملہ. الحمد للہ الذی جعل شریعۃ الإسلام سبباً
للسعادة الأبدیة. والخلاص من الشقاوة السمردیة.

۳۵. اجازہ شہید اول بہ ابن خازن (۶۵پ-۶۷پ)

اجازہ شہید اول برای زین الدین ابو الحسن علی بن ابی محمد
حسن بن شمس الدین محمد خازن در ظہر روز چہار شنبہ ۱۲
ماہ رمضان ۷۸۴ در دمشق: کہ مؤلف آن را از خط علی بن عبد
العالی نقل نمودہ است. (بحار: ۱۰۷/۱۸۶-۱۹۲).

آغاز: بسملہ. اللهم إنا نحمدك والحمد من نعمك، ونشكرک
والشکر من قسّمک.

۳۶. اجازہ قطیفی بہ خلیفہ شاہ محمود (۶۷پ-۶۹ر)

اجازہ شیخ ابراہیم بن سلیمان قطیفی برای شاہ محمود
خلیفہ. (بحار: ۱۰۸/۸۵-۸۸).

آغاز: الحمد للہ رب العالمین وصلاته وسلامہ علی عبادہ
المصطفین، خصوصاً صفوة الکونین، وإنسان فص عین
الانسان.

۳۷. اجازة ابن خاتون بہ ہمدانی (۶۹ر-۷۰پ)

اجازہ محمد بن احمد بن نعمۃ اللہ بن خاتون عاملی برای ظہیر
الدین ابراہیم بن حسن حسنی ہمدانی در روز جمعہ ۱۴ محرم
۱۰۰۸ق در مکہ: مؤلف (سید حسین بن حیدر کرکی) این اجازہ
را از روی خط مؤلف در ۲۰ جمادی الآخرہ ۱۰۰۹ق تحریر نمودہ
و در زیر آن نوشتہ کہ مجاز (ہمدانی) این اجازہ را در جمادی
الاولی ۱۰۱۶ق لفظاً بہ من اجازہ دادہ است. (بحار: ۱۰۹/۱۰۱-۱۰۷).

آغاز: بسملہ. الحمد لولیه ومستحقہ، والصلاة علی أشرف
أنبيائه وخلقه، وآلہ الائمة البررة، سالکی مناهجہ وطرقہ.

۳۸. اجازه دوریستی به مجد الدین ابو العلاء (۷۱ ر)

گواهی قرائت و اجازه روایت کتاب ارشاد شیخ مفید که شیخ حسن بن حسین بن علی دوریستی پس از اتمام قرائت کتاب در کاشان در سال ۵۷۶ برای مجد الدین ابو العلاء نوشته است. مجیز این کتاب را از سید مرتضی بن داعی بن قاسم حسینی و اواز ابی عبد الله جعفر بن محمد دوریستی و اواز مصنف کتاب (شیخ مفید) نقل می کند. این اجازه را کرکی از روی خط مجیز نوشته است. (بحار: ۲۵/۱۰۷).

آغاز: قرء على الاجل العالم الاوحد مجد الدين بهاء الاسلام جمال العلماء أبو العلاء أدام الله توفيقه.

۳۹. خطبه اجازات (۷۱ ر)

مسوده خطبه گواهی قرائت و اجازه به خط مؤلف:

۴۰. اجازه شیخ علی عاملی به مؤلف (۷۱ پ)

اجازه شیخ علی بن محمد بن مکی بن عیسی بن حسن بن عیسی عاملی به خط خودش به مؤلف (عزالدین سید حسین بن حیدر کرکی) در روز پنجشنبه ۱۸ محرم ۱۰۱۰ ق. (بحار: ۱۶۲/۱۰۹-۱۶۴). که متن آن چنین است:

«بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله أهل الكبرياء والكرم، وصلى الله على سيدنا محمد النبي وآله وسلم، وبعد فقد أمرني السيد الحسيب النسيب، العريق الأصيل الجليل النبيل، الحاوي محاسن الأخلاق والشيم، سلالة خير الخلق من بنى آدم، سيدنا الأجل الأوحد، الكامل الأمجد الافضل المعتمد، شرف العترة النبوية جمال الأسوة العلوية، والمترقى بعلى همته عن حضيض التقليد، السامى بصحيح فكرته وسليم فطرته إلى الحالة التى ليس عليها مزيد مولانا السيد الكبير الاعظم عز الملة والدنيا والدين، الحسين ابن السيد السعيد المرحوم المغفور حيدر الكرکی الحسينى أدام الله سبحانه تعالى إفضاله، وكثر فى العلماء أمثاله، وأكمل له

سعادة الدنيا بسعادة الآخرة، بمحمد وعترته الطاهرة».

(تصويرش ۵)

۴۱. اجازه حسن بن شهيد ثانی به سيد نجم الدين (۷۲ ر-۱۰۰ پ)

اجازه مفصلی که شیخ حسن بن زین الدین عاملی صاحب معالم برای سید نجم الدین محمد بن محمد حسینی و دو پسر وی سید محمد و سید علی نگاشته است. به خط مؤلف (کرکی) در روز شنبه ۲۱ ذیحجه ۱۰۰۹ ق، که پس از تحریر با نسخه اصل و با نسخه دیگری که بر مؤلف قرائت شده بود، مقابله و تصحیح کرده است. (بحار: ۷۹-۳/۱۰۹).

آغاز: الحمد لله رب العالمين حمد الشاكرين، وصلواته على سيد الأولين والآخرين، محمد المصطفى وعترته الطيبين الطاهرين.

۴۲. اجازه ابن ابی جمهور احسائی به شرف الدين طالقانی (۱۰۱ ر-۱۰۲ ر)

اجازه شیخ محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای سید شرف الدین محمود بن علاء الدین بن جلال الدین طالقانی و در زیر آن تعلیقه ای که شیخ ربیع بن جمعه غروی عبادی جزائری (شاگرد ابن ابی جمهور احسائی) در چند سطر که در اوائل جمادی الاولى ۹۱۲ ق نوشته است، هر دو به خط مؤلف (کرکی). (بحار: ۱۷-۱۳/۱۰۸).

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي جعل من جملة طرق المسلمين وهداية المؤمنين والوسيلة إلى حبل الله المتين.

۴۳. اجازه الشيخ علی بن هلال به ملك محمد (۱۰۲ ر-۱۰۳ ر)

اجازه شیخ علی بن هلال کرکی (علی بن منشار بن احمد بن محمد بن هلال) برای مولی ملک محمد بن سلطان حسین اصفهانی در ۱۸ شعبان ۹۳۴ ق، مجیز خود از محقق کرکی علی

بن عبد‌العالی در نجف اشرف در شعبان ۹۳۴ اجازه نقل روایت دریافت نموده و بخشی از آن را به عین الفاظ در پایان اجازه خود درج نموده است، به خط مؤلف (کرکی) در روز شنبه ۷ رمضان ۱۰۱۱ ق. (بجاء: ۸۰/۱۰۹-۸۳).

آغاز: بسم‌له. الحمد لله المتعالی عن صفات المخلوقین، المنزه عن نعوت الناعتین، المبرء مما لا یلیق بوحدانیته.

۴۴. حدیث مسلسل به جبن و جوز به روایت شیخ بهائی (۱۰۳ ر)

یادداشتی از مؤلف مبنی بر اینکه شیخ بهائی در قریه‌ای در حوالی سمنان در روز پنج‌شنبه در اواخر ربیع‌الآخر ۱۰۱۰ ق حدیث مسلسل به جبن و جوز را برای وی خوانده و خود شیخ برای وی لقمه‌ای گرفته است. همچنین بخشی از فصل زیادات از آخر احکام الموقی از کتاب تهذیب الاحکام شیخ طوسی را در سمنان به قرائت بعض الاخوان نزد شیخ بهائی شنیده است.

۴۵. احادیث قرائت شده بر شیخ بهائی مقابل ضریح امام رضا (ع) (۱۰۳-۱۰۳ ر)

احادیثی که مؤلف در مشهد مقدس مقابل ضریح امام رضا (ع) بر شیخ بهائی در ماه رمضان ۱۰۱۱ خوانده است.

۴۶. اجازه سید حسین حسینی به ابوالمکارم بن شیخ بنیاد (۱۰۵ ر)

اجازه نقل روایت و فتوا از سید حسین بن حسن حسینی برای ابوالمکارم بن شیخ بنیاد.

۴۷. دو فتوا در باره جهاد با کفار (۱۰۴ پ)

دو سوال و جواب فتوای فقهی به عربی در باره اینکه اگر کفار و اشرار بخواهند قلعه‌ای در بلاد مسلمانها بسازند آیا منع آنها واجب است یا نه؟ که فقیهی با امضای «ح س سلمه الله» حکم به وجوب منع آنها داده است.

۴۸. اجازه مولی حیدر تونی به جلال‌الدین محمود شاه (۱۰۵ پ)

اجازه مولی حیدر بن منور بن حیدر تونی سبزواری برای جلال‌الدین محمود شاه بن جمال‌الدین حسین بن محمد حسنی در قصبه سابروار در مدرسه جمال‌الدین در ۲۸ ذی‌قعدة ۷۱۴ ق بعد از اتمام قرائت شرائع الاسلام فی مسائل الحلال و الحرام، در نسخه حاضر آغاز این اجازه موجود نیست و مجیز (سبزواری) ذکر کرده که خود آن را از شمس‌الدین محمد بن اشرف... بی‌المعالی علوی حسینی روایت می‌کند.

۴۹. اجازه ابن ابی‌جمهور به شیخ محمد بن صالح (۱۰۴ ر و ۱۰۷ پ)

اجازه شیخ محمد بن علی بن ابی‌جمهور احسائی برای مولی محمد بن صالح غروی حلی در ۱۵ جمادی‌الاولی ۸۹۸ ق در آستر آباد در قریه قلفان؛ به خط مؤلف (کرکی) به نقل از خط مجیز. (بجاء: ۱۸/۱۰۸).

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله الذي أرشدنا بإرشاد الأذهان إلى معرفة أحكام الإيمان.

۵۰. اجازه قطیفی به شیخ محمد ترکی (۱۰۸-۱۱۳ ر)

اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای مولی شمس‌الدین محمد بن ترکی غروی در نجف اشرف در ۱۶ محرم ۹۱۵ ق؛ قطیفی در این اجازه تمامی اجازه فخرالمحققین فرزند علامه حلی را درج نموده و آن را به مجاز (شمس‌الدین محمد بن ترکی) اجازه داده است. و به همین دلیل فهرست‌گزار کتابخانه وزیری یزدان این اجازه را اشتباهاً با عنوان اجازه فخرالمحققین فرزند علامه حلی به شمس‌الدین محمد بن ترکی معرفی نموده که درست نیست. کاتب کرکی در ۱۳ جمادی‌الآخره ۱۰۱۲ ق. (بجاء: ۸۹/۱۰۸ - ۱۰۶).

آغاز: بسم‌له. الحمد لمن خلق العقل هادياً إلى النجاة من معاضل المشكلات.

۵۱. اجازة قطیفی به شیخ منصور ترکی (۱۱۳ر)

اجازة شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی به شیخ منصور بن شمس الدین محمد بن ترکی، که در زیر اجازة قبلی در چند سطر در ۲۲ جمادی الآخره ۹۲۳ق چند سطر نوشته و اجازة سابق را به وی نیز اجازة داده است: کاتب کرکی در همان تاریخ، که متن آن چنین است:

«يقول الفقير الى الله المنان ابراهيم بن سليمان اتي قد اجزت مضمون ما حوته هذه الإجازة للشيخ الأجل الركن الأطلل الحاوي من مكارم الأخلاق ما قسم النجوة يوم التلاق، الفاضل العالم العامل، الشيخ منصور ابن الشيخ الأجل شمس الدين محمد ابن تركي حسب ما أجزته لوالده، فهو أهل لذلك، وأوصيه بما أوصيت به نفسي ووالدي، وألتمس منه الدعاء في خلواته ودبر صلواته، فله مائة ضعفه إذا فعل حسب الخبر المشهور عن أهل بيت النبوة عليهم السلام وأستغفر الله العظيم لي وله وللمؤمنين والمؤمنات إنه غفور رحيم». (بحار: ۱۰۸/۱۰۷).

۵۲. خطبه توحیدیه (۱۱۳پ)

خطبه ای در توحید باری تعالی، گویا از منشآت مؤلف (کرکی)، بدون تاریخ.

۵۳. اجازة شیخ علی کرکی به عبد العلی استرآبادی

(۱۱۶-۱۱۴ر)

اجازة شیخ علی بن عبد العالی کرکی برای جمال الدین عبد العلی بن شیخ نور الدین احمد بن سعد الدین محمد استرآبادی در نجف اشرف در ۲۶ رمضان ۹۲۹ق، به خط مؤلف (کرکی). (بحار: ۶۴/۶۸-۶۸)

آغاز: الحمد لله باری النسم ومجزل القسم، ومفيض الجود والكرم، والصلاة والسلام على النبي الأُمي المبعوث إلى العرب والعجم، المنعوت بأحسن الصفات والشيم،

محمد وآله الأَطهار الأخيار مصابيح الظلم، وينابيع الحكم.

وبعد فإنَّ الشيخ الأجل العالم العامل الفاضل الكامل: قدوة الفضلاء زبدة العلماء الأتقياء الأخ في الله المرتضى في الاخوة، جمال الملة والحق والدين، عبد العلي ابن المرحوم المبرور المتوجَّح المحبور الشيخ نور الدين أحمد بن بن المرحوم المتوجَّح سعد الدين محمد الإسترآبادي أدام الله تعالى بركات علومه بين الأنام، ورفع قدره الشريف إلى أعلى مقام، بمحمد وآله البررة الكرام.

۵۴. اجازة سيد حسين بن حسن حسيني (۱۱۶-۱۱۶پ)

اجازة سيد حسين بن حسن حسيني به مؤلف (سيد حسين کرکی) در سال ۹۹۶ق، به خط مجاز.

۵۵. اجازة علامه حلی به تاج الدین محمود رازی (۱۱۷ر)

اجازة علامه حلی برای مولی تاج الدین محمود بن زین الدین محمد بن قاضی سدید الدین عبد الواحد رازی در اواخر ربیع الآخر ۷۰۹ق در سلطانیه، به خط کرکی که از روی خط علامه نوشته است. (بحار: ۱۰۷/۱۴۲).

آغاز: استخرت الله وأجزت للشيخ العالم الفقيه الكبير الفاضل العلامة أفضل المتأخرين ولسان المتقدمين، مفخر العلماء قدوة الأفاضل، رئيس الأصحاب تاج الملة والحق والدين، محمود بن المولى الامام السعيد العلامة زين الدين محمد ابن المولى السعيد القاضي سديد الدين عبد الواحد الرازي أدام الله تعالى إفضاله وأعز إقباله، وختم بالصالحات أعماله، وبلغه الله تعالى في الدارين آماله.

۵۶. اجازة صدر الدين دشتکی به سيد علی يزدي

(۱۱۷پ-۱۱۹ر)

اجازة امير سيد صدر الدين محمد بن غياث الدين منصور دشتکی شیرازی حسینی مشهور به صدر واعظ برای سيد

المشكلات بفكره الصائب وذهنه الثاقب، وقد أجزت له روايته عني وأجزت جميع ما صنفته وألفته وقرأته ورويته

۵۹. اجازة شيخ علي بن عبد العالي به شيخ بابا جوزداني (۱۲۲-۱۲۴ پ)

اجازة شيخ علي بن عبد العالي برای شيخ بابا بن شيخ علي بن حبيب الله بن سلطان محمد جوزداني در ۲۱ صفر ۹۲۸ ق در نجف اشرف؛ به خط کرکی بدون تاريخ. (بجاز: ۵۸/۱۰۸).

آغاز: الحمد لله كما هو أهله، والصلاة والسلام على حبيبه محمد وآله الطاهرين. وبعد فان الشيخ الفاضل العالم العامل الكامل العلامة عمدة الفضلاء والنبلاء حاوی أنواع الفضائل، زين الملة والدين بابا شيخ علي ابن الشيخ الأجل العالم العامل الكامل كمال الملة والدين پير حبيب الله ابن المرحوم المبرور سلطان محمد الجوزداني بلغه الله من درجات الكمال أعلاها وأولاها من مراتب المجد صفاياها، وبلغه من آماله أقصى منتهاها، رحل إلى المشهد المقدس الغروي، على مشرفه الصلاة والسلام لتحصيل العلوم الدينية واكتساب حلية الانتظام في سلك العالمين بأعباء العلوم الشرعية، فاختلط بهذا الكاتب الضعيف مدة من الزمان وبرهة من الأيام ظهر فيها جميل أخلاقه وحسن مزاياه، ومزيد فضله وكمال استعداده، وسمع على كتاب إرشاد الأذهان إلى أحكام الايمان من أوله إلى آخره.

۶۰. اجازة شيخ علي بن عبد العالي ميسي به حسين استرابادي (۱۲۳-۱۲۴ ر)

اجازة شيخ علي بن عبد العالي ميسي برای شيخ عزالدين حسين بن شمس الدين محمد استرابادي، در ۱۱ شوال ۹۰۷ ق، به خط مؤلف (کرکی) در شب ۲۲ ربيع الاول ۱۰۳۷ ق. (بجاز: ۴۹/۱۰۸)

امير علي بن قاسم حسيني عريضي يزدي در قصبه طرشت از بلاد ري، که در اول نسخه‌ای از يك کتاب از تألیفات خود که آن را برای مجاز تحرير نموده بود نوشته است در دهه آخر جمادی الاول ۹۷۳ ق در حالی که مجيز عازم مکه مکرمه برای حج تمتع بوده؛ به خط کرکی. (بجاز: ۱۲۴/۱۰۸-۱۲۸).

آغاز: الحمد لعلي أعلى بكلمته كلمة الاسلام، والشكر لملی أملی على عبده ماملاً به أرجاء الخافقين من الأوامر والزواجر والمواعظ والأمثال والعرو والاثار والأحكام، لطيف على عباده بافضاله عليهم الأبصار والبصائر، وإرساله إليهم الرسل بالندروالبشائر.

۵۷. اجازة قطيفي به سيد شريف تستري (۱۱۹-۱۲۱ پ)

اجازة شيخ ابراهيم بن سليمان قطيفي برای سيد شريف بن نورالله بن محمد شاه حسيني تستري در ۱۱ جمادی الاولى ۹۴۴ ق، به خط کرکی در ۱۵ جمادی الآخرة ۱۰۱۷ ق؛ (بجاز: ۱۱۶-۱۲۳).

آغاز: بسمله. يا من شرف السادة وجعلهم لنا شرفاً وقادةً، و أوجب لنا شكره على إنعامه علينا بهم الزيادة، وأوصل إلينا بإرشادهم ما شرعه لنا من الدين والعبادة، وأصلح للمتمسك منا بهم دينه ودنياه ومعاده كما أوجب عليهم أن يتبعوا ملة إبراهيم على من به اصطفت آدم ونوحاً وآل عمران وآل إبراهيم.

۵۸. اجازة فخر المحققين به شهيد اول (۱۲۲ ر)

اجازة فخر المحققين برای شهيد اول در ۶ شوال ۷۵۶ ق که در اول جزء اول ايضاح الفوائد في شرح مشكلات القواعد نوشته وکرکی از روی خط وی نقل کرده است. (بجاز: ۱۷۷/۱۰۷).

آغاز: قرأ على مولانا الإمام العلامة الأعظم، أفضل علماء العالم، سيد فضلاء بني آدم، مولانا شمس الحق والدين، محمد بن مكي بن محمد بن حامد - أدام الله أيامه - من هذا الكتاب مشكلاته وحقق وأفاد كثيرا من المسائل

آغاز: بسم الله الرحمن الرحيم. قراء علي المولى الكبير والعالم
النحرير و صدر دهره وفريد عصره الفقيه الكامل العامل
الموصوف بالأوصاف العلية والنفس القدسية.

۶۱. اجازه ابن ابی جمهور به شیخ محمد غروی
(۱۲۴پ-۱۲۵ر)

اجازه محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای شیخ محمد
بن صالح غروی حلّی در ۱۵ جمادی الاولی ۸۹۸ق در استرabad در
قریه قلفان: بدون نام کاتب و تاریخ کتابت.

۶۲. اجازه قطیفی به شمس الدین محمد ترکی
(۱۲۵پ-۱۲۸ر)

اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای شمس الدین
محمد بن حسن استرabadی در ۲۱ محرم ۹۲۰ق، به خط کرکی
۲۵ شعبان ۱۰۳۴ق، از روی خط مجیز. (بجاز: ۸۹/۱۰۸-۱۰۶).

آغاز: الحمد لمن خلق العقل هادياً إلى النجاة من معاضل
المشكلات، وجعله معصوماً من الخطأ والضلالات،
فالمتبع له المنقاد لهدايته فائز برضوانه في الدارين.

۶۳. اجازه ابن ابی جمهور احسائی به سید محسن رضوی
(۱۲۸ر-۱۲۸پ)

اجازه محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای سید محسن
رضوی مشهدی در ۱۵ ذی‌عقده ۸۹۷ق در مشهد رضوی، به خط
کرکی از روی خط مجیز در مشهد در ۴ شعبان ۱۰۱۰ق.

کرکی متذکر می‌شود که از شیخ نورالدین محمد نسابه اصفهانی
و او از سید محمد مهدی و او از پدرش سید محسن رضوی
(مجاز) و او از ابن ابی جمهور احسائی نقل روایت می‌کند. (بجاز:
۸۰۸/۳-۶).

آغاز: الحمد لله الذي أنقذنا من حيرة الجهالة وضلالة الغواية بما
هدانا به من معالم طريق الدراية والرواية، وعلمنا بهما
ما أرشدنا إلى نور الهداية وسبيل الولاية.

۶۴. طریق شهید ثانی به صحیفه سجادیه (۱۲۹ر)

طرق روایت صحیفه سجادیه از شهید ثانی که در ۷ شعبان
۹۳۰ق، در اول نسخه صحیفه سجادیه خود نوشته بود. به خط
کرکی بدون تاریخ. (بجاز: ۱۰۸/۱۳۳-۱۳۵)

آغاز: «إني أرويه عن شيخنا الأجل الشيخ علي بن عبد العالي
الميسي العاملي - أدام الله تعالى أيامه - بحق روايته عن
شيخه الصالح المتقن شمس الدين محمد ابن محمد
بن داود الشهير بابن المؤمن.

۶۵. اجازه شهید ثانی به تاج الدین جزائری
(۱۲۹پ-۱۳۰ر)

اجازه شهید ثانی برای شیخ تاج الدین بن هلال جزائری در
جمعه ۱۴ ذیحجه ۹۶۴ق، به خط کرکی در ۱۵ رمضان ۱۰۳۷ق که از
روی نسخه‌ای که از روی نسخه شهید نوشته شده بود، نوشته
است. (بجاز: ۱۰۸/۱۴۳-۱۴۵).

آغاز: الحمد لله، وسلامه على عباده الذين اصطفى، والصلاة
على نبيه محمد وآله الخلفاء الشرفاء. وبعد فإن محكّ
النفوس في قوتها العلمية والعملية، من الغاية القصوى
للغاية الإلهية، والسبب الأعلى للسعادة الأبدية
والكرامة السرمدية.

۶۶. اجازه بیاضی به ناصر بویه (۱۳۰پ-۱۳۲ر)

اجازه علی بن محمد بن یونس بیاضی بقاعی برای شیخ ناصر
بن ابراهیم بویه احسائی در شب جمعه ۱۱ شعبان ۸۵۲ق، که
در آن اجازه فخرالدین محمد بن حسن بن یوسف بن مطهر حلّی
به شیخ محسن بن مظاهر که در ذیحجه ۷۴۱ق داده، تماماً به
عین الفاظش اجازه داده است، در فهرست وزیری این اجازه
اشتباهاً به عنوان اجازه فخرالدین محمد بن حسن بن یوسف
بن مطهر حلّی به شیخ ناصر بن ابراهیم بویه معرفی شده

۱. و به نقل از بجاز: رسائل الشهید الثانی، ج ۲، ص ۱۱۸۰-۱۱۸۲.

است. به خط کرکی در ۷ ربیع الاول ۱۰۴۰ ق. (بجاری: ۱۰۷/۲۲۱-۲۲۵).
آغاز: الحمد لله الذي دلّ وجوب وجوده على اتصافه بالكمالات،
ودلّ غناؤه المستفاد من وجوبه على نفي المكونات.

۶۷. اجازه منظوم بیاضی به عزالدین حسن (۱۳۲ ر)

اجازه منظومی که علی بن محمد بن یونس بیاضی بقاعی برای
عزالدین حسن بن علی بن محمد، نوشته است. به خط کرکی
در همان تاریخ.

آغاز

و لقد أجزت لفاضل متورّع
کتبا لديه یزید فی إعظامه

۶۸. اجازه علامه حلی به سید مهنا (۱۳۲ پ-۱۳۳ ر)

اجازه علامه حلی برای سید مهنا بن سنان علوی حسینی، به
خط کرکی، که آن را از انجام ناتمام گزارده است. بدون تاریخ.

۶۹. اجازه فخر المحققین به سید مهنا (۱۳۳ ر)

اجازه فخرالدین محمد بن حسن بن مطهر حلی برای سید مهنا
بن سنان علوی حسینی، به خط کرکی که فقط چند سطر اول
آن را تحریر نموده، بدون تاریخ.

۷۰. اجازه ابن فهد حلی به ابو محمد حائری (۱۳۳ ر)

اجازه شیخ احمد بن فهد حلی برای ابی محمد علی بن محمد بن
حسین بن جعفر بن عزیز حائری برای روایت کتابش مهذب
البارع فی شرح مختصر الشرائع، به خط حسین بن مظفر بن
حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ.

۷۱. اجازه شیخ بهائی به ملا حسن علی شوشتری

(۱۳۴ ر-۱۳۴ پ)

اجازه شیخ بهائی به ملا حسن علی بن عبدالله شوشتری در
۱۰۳۰ ق.، به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه
مؤلف)، بدون تاریخ.

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين أما بعد حمد الله
على نعمائه، والصلاة على سيد أنبيائه وأشرف أوليائه،
فقد أجزت للولد الأعزّ الفاضل الزكي الذكي الألمي، ذي
الفطنة الوقادة، والفترة السعادة (بجاری: ۱۰۷/۲۳).

۷۲. حدیث من تزیّا بغیر زیه (۱۳۴ پ)

حدیث «من تزیّا بغیر زیه فقتل فلا قود ولا دية له» که کرکی از
مولی تاج الدین حسن اصفهانی فلاورجانی به سند وی نقل و
تحریر نموده است، بدون تاریخ.

۷۳. اجازه سید حسین حسینی به مؤلف (۱۳۵ ر)

اجازه سید حسین بن حسن حسینی برای مؤلف (سید
حسین کرکی) اواخر ربیع الاول ۹۹۶ ق. به خط حسین بن مظفر
بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ، در این
اجازه مجیز اربعین شهید اول را اجازه داده و در این صفحه،
آخر اجازه آمده و اول اجازه در ص ۱۴۰/۲ آمده است.

۷۴. اجازه شیخ تاج الدین حسین صاعد به مؤلف

(۱۳۵ ر-۱۳۵ پ)

اجازه شیخ تاج الدین حسین صاعد برای همو؛ به خط حسین
بن مظفر بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ.

۷۵. اجازه شیخ عبد العالی به مؤلف (۱۳۵ پ و ۱۴۰ پ)

اجازه عبد العالی بن علی بن عبد العالی برای مؤلف (سید
حسین کرکی)، به خط حسین بن مظفر بن حسین بن حیدر
کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ، در این اجازه مجیز اربعین
شهید اول را اجازه داده است.

۷۶. اجازه به صفی الدین عیسی (۱۳۶ ر)

خطبه اجازه یکی از اساتید به صفی الدین عیسی بن بهاء الدین.

۷۷. شجره سیادت کرکی (جامع کتاب) (۱۳۶ پ)

نسبنامه سید حسین بن مظفر بن حسین کرکی (نوه مؤلف)

به خط خودش، که متن آن چنین است:

«حسین بن مظفر علی بن الحسین بن حیدر بن حیدر بن علی بن قمر بن موسی بن علی بن الحسن بن عبد الله بن الحسین بن محمد بن فخرالدین بن ثابت بن حازم بن جعفر بن عبد الله بن أبو محمد بن علی بن عمر الأشرف بن الإمام زین العابدین علی بن الإمام أبی عبد الله الحسین بن أمير المومنین علی بن أبي طالب علیهم الصلاة والسلام».

۷۸. اجازه میر داماد به کرکی (جامع کتاب)
(۱۳۷-۱۳۸ پ)

اجازه میر داماد برای مؤلف در ۱۰۳۸ ق، به خط حسین بن مظفر علی بن حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، در ۱۰۷۲ ق، علامه مجلسی در بحار الانوار گوید: که میر داماد این اجازه را در نسخه‌ای از الاستبصار نوشته است. (بحار: ۱۱۰/۳-۵).

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم والاعتصام بالعزیز العليم. الحمد لله رب العالمين، حمداً حاماً ضاماً تاماً وراء ما يبلغه عقول الحامدين كفاء حق حمده، وحذاء عز کبریائه.

۷۹. اجازه شیخ بهائی به مؤلف (سید حسین کرکی)
(۱۳۹-۱۳۹ پ)

اجازه شیخ بهائی برای مؤلف (کرکی)، در دهه اول جمادی ۱۰۰۲ ق در اصفهان؛ به خط نوه مؤلف در سال ۱۰۸۱ ق؛

۸۰. اجازه دیگری از شیخ بهائی به مؤلف (سید حسین کرکی) (۱۳۹-۱۴۰ پ)

اجازه دیگر از شیخ بهائی برای همو (مؤلف) در شعبان ۹۸۹ ق؛ به خط نوه مؤلف بدون تاریخ؛

۸۱. اجازه شیخ عبد العالی به مؤلف (سید حسین کرکی) (۱۴۰ پ)

اجازه دیگری از عبد العالی بن علی بن عبد العالی برای مؤلف (سید حسین کرکی)، بدون تاریخ، به خط حسین بن مظفر بن

حسین بن حیدر کرکی (نوه مؤلف)، بدون تاریخ، در این اجازه مجیزاربعین شهید اول را اجازه داده است.

۸۲. اجازه شیخ بهائی به فرزندان مؤلف (سید حسین کرکی) (۱۴۱/۱)

اجازه شیخ بهائی برای سه فرزند سید حسین بن حیدر کرکی عاملی (سید مظفر علی و سید حسن علی و سید حیدر علی) در ۱۴ شوال ۱۰۱۴ ق؛ به خط نوه مؤلف.

۸۳. مسوده اجازه (۱۴۱-۱۴۴ پ)

مسوداتی است از جملات دعائی که بعد از نامه‌های دانشمندان که معمولاً در اجازات استفاده می‌شده است. بعد از آن چند خطبه در توحید و موعظه‌ای به عربی، آمده است. به خط مؤلف (کرکی).

۸۴. نسخه معجون و سلامیه (۱۴۵ پ)

نسخه معجون و ده سلامیه کوتاه نیم سطری، به خط مؤلف.

۸۵. خطبه توحیدیه (۱۴۶ ر)

خطبه توحیدیه کوتاه، به خط مؤلف (کرکی).

۸۶. شعری از مولانا زین الدین اصفهانی (۱۴۶ پ)

شعری از مولانا زین الدین اصفهانی در شمارش مقولات عشر فلسفی به فارسی و ایضاً شعری به فارسی از ابن سینا در شمارش مقولات عشر. بعد از آن يك رباعی به فارسی در شمارش مقولات عشرویس از آن يك بیت به عربی در شمارش مقولات عشر، به خط مؤلف (کرکی).

۸۷. فوائد متفرقه از شیخ بهائی (۱۴۷-۱۴۸ ر)

فوائد متفرقه از شیخ بهائی با عنوان «هذه فوائد متفرقه لشيخنا البهائي دام بهاءه»، بخش اول آن تعلیقه شیخ بهائی بر رساله قبله مولی افضل قائی است، به خط مؤلف (کرکی)؛

۸۸. تعلیقه بر مطول (۱۴۸پ)

فوائد لشیخنا الشیخ عبد الصمد سلمه الله تعالى على المطول وغيره، به خط مؤلف (کرکی).

۸۹. حاشیه اربعین شیخ بهائی (۱۴۹پ-۱۵۷پ و ۱۶۱پ-۱۶۲ر)

حواشی شیخ عبد الصمد بر اربعین برادرش شیخ بهایی با عنوان «ومن فوائد لشیخنا الشیخ عبد الصمد سلمه الله تعالى فیما کتبه وعلقه علی شرح اربعین حدیثاً التي الفها شیخنا الشیخ بهاء الدین محمد حفظه الله»، به خط مؤلف (کرکی).

۹۰. اجازه قطیفی به خلیفه شاه محمود (۱۵۸ر-۱۶۱ر)
استنساخ دیگری از اجازه (ش ۳۶) است.

۹۱. طرق روایی مؤلف (۱۶۲پ-۱۶۳ر)

طرق روایتی مؤلف و مشایخ روایی وی (کرکی) که خودش مرقوم نموده است. (بجاز: ۱۷۴/۱۰۹-۱۷۶).

۹۲. اجازه شیخ عبد الصمد به مؤلف (۱۶۳پ)

یادداشتی از مؤلف مبنی بر اجازه دادن شیخ عبد الصمد (برادر شیخ بهایی) به وی در ۱۴ محرم ۱۰۱۲ق در هرات.

۹۳. اجازه ابن جمهور احسایی به سید محسن رضوی (۱۶۴ر-۱۶۵پ)

همان اجازه ش ۴/۶۳ (اجازه محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی برای سید محسن رضوی مشهدی در ۱۵ ذی‌عقده ۸۹۷ق در مشهد رضوی)، که کرکی دوباره از روی خط مجیز، تحریر نموده است.

۹۴. طرق روایی ابن ابی جمهور احسایی (۱۶۶ر-۱۶۹پ)

استنساخ دوباره مطالب ش ۱۷ (صفحه ۳۹/۱-۴۰/۲) است، که در آن فصل اول از مقدمه کتاب عوالی اللثالی ابن ابی جمهور (شامل هفت طریق روایی ابن ابی جمهور احسایی) را تحریر نموده است.

۹۵. اجازه قطیفی به شیخ محمد ترکی (۱۶۹پ-۱۷۸پ)

استنساخ دیگری است از اجازه ش ۵۰ (اجازه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی برای مولی شمس الدین محمد بن ترکی غروی در نجف اشرف در ۱۶ محرم ۹۱۵ق)، به خط مؤلف (کرکی) در ۱۳ ربیع الاول ۱۰۱۱ق از روی خط مجیز در مشهد رضوی.

۹۶. تعلیقه بر کافی (۱۷۹ر-۱۸۱ر)

مطالبی که مؤلف (سید حسین کرکی) در اثناء تدریس کافی از درس شیخ بهایی یادداشت نموده است.

۹۷. اجازه شهید ثانی به تاج الدین جزائری (۱۸۱پ)

استنساخ دیگری است از اجازه ش ۶۵ (اجازه شهید ثانی برای شیخ تاج الدین بن هلال جزائری در جمعه ۱۴ ذیحجه ۹۶۴ق)، به خط کرکی، بدون تاریخ کتابت.

۹۸. مطالب متفرقه (۱۸۲ر)

۹۹. طریق شهید ثانی به صحیفه سجاده (۱۸۲پ)

استنساخ دیگری است از طریق شهید ثانی به صحیفه سجاده، که در ش ۶۴ ذکر گردید، به خط مؤلف (کرکی)، بدون تاریخ کتابت.

۱۰۰. مطالب متفرقه و پایان کتاب (۱۸۳ر)

[illegible]

ان کے ہر منہ سے سچے کلمے جاری رہیں اور وہ ہمیشہ ہر لمحہ ہر لمحہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله الذي اوضح لنا سبل الاكرام وجعل الروايه ذريعه الى ذكر الاحكام وافضل
الصلوة واتم السلام على سيدنا محمد الداعي الى دار السلام وعلى آله الكرام اعلام الانام واصحابه
وبعد فان العبد الضعيف المذنب لا عفو الله تعالى عن ذنوبه ولا ينفعه حج ولا عمر
من الله تعالى الا ان يشاء الله تعالى او نفعه الله تعالى شكر نعمته وتوكله بفضل روضته
نعول انه قد مطابق شاهد العقل وهو الذي لا يبدل وشاهد الشرع
وهو الذي المعدل على اربع المطالبه واربع المكاسب وانما المار به العلم الذي تثار
للانسان به عز ودي الجہالات ويضاهي به ملامك السموات ويحقق به رفع الدرجات
وان اشرف انواع العلم بانه سخانه وما يلحقه من الكمال ومعرفة سرائره وما يمتنع من
تعصلا الاحوال وهو المعبود عنه بعلم الكلام على ما يعرفه الاسلام معرفة كماله انكره
وشعره التقوى الماخوذ عن سيد المرسلين وعترته الاكبر صلوات الله تعالى
وسلامه عليهم اجمعين وما سوقف عليهم العلوم العلية والادبيه وعلى العلوم
الاسلاميه التي قد استمرت عليها حكمه المالك الجليل وامر ان تعتبر بها تغير او تبدل
وقد نصبت اليه كماله عليها دللا لا بعدل عنه وبابا لا توفيه الامنه وكان من الله على
ما ارشد اليه هو الاخبار عن سفر آية حبيب الله عليه وكان السفير صوان الله تعالى
عليهم هم ابدار عناية الاخبار بالهم العاليه والفظن الصافية تان بالخط كايرونه
والقرويه ما سلوه ويردون واخرى بالنصب والاقتداء والروايه على اطل وجو
الرعايه ثم درست عوائد الموس وطنت عوائد الخمس ودمت معام الرعه السويه
في اكثر احيات وصارت الاحكام المصطعوبه في حين الشنات وتقي الامر
بروي انسان بعد ان ان كان لا كمو معناه ولا عرف من رواه كان لم يكن

ملا

بسم الله الرحمن الرحيم وعلیک السلام انا الذی هدانا لهذا الصراط المستقیم وبعث لنا محمدا
صلی الله علیه وآله لا یزالنا ویتعلم وینزل الیه کتابا یجوز الیه ویتباینا للذین المبین ونصب الیه لسان ما ینطق
الیوم الذین منهم بدأسبل الذرایه والهم ینتی طرق الروایه فان الامیر الکبیر الاصل یجل سید
الانبیاء علیه وآله صلوات الله تعالی وسلیل اکریم الاوصیاء علیه السلام الله جل وعلا معدن العلم والفضل
والنعم للنسب الوجد النبی النبی المبعی تعاد الذین علی بن البرور المغفور السید المکرم
الله تعالی صلوات الله ایدیه من کل مانوی ویتل سبیل الی کل ما یفی استجاز من الفیقر الحقیق الکبیر وکان
السع فی اسعاف حاجته رفعا فقدمت ما کان عنده لیدیه ولسان الاما یقدر علیه والله المستعان
وعلیه السلام وارجئت له ادام الله تعالی ايامه وامنائه مأموله ورواه لفظا وکتبه بصریحا لا کتبه
ان یروی عنی جمیع ما یجوز لی وروی روایته اذا تحقیق عنده الذین وروایاتی وهو کل ماروی والنف
الشیخ الاجل الاکل الحق الموفق فقیه اهل البیت فیه دبره ونفع الامامیه فی عصره الشیخ نور الدین علی بن
علی بن الحسین بن عبد العالی الشافعی الکرم قدس سره وروی عنده وروی عنده وروی عنده وروی عنده وروی عنده
السعید والفقیر النبی الشہید اسوة اهل الحق وقدوة ذوی التیق الشیخ زین الدین بن احمد شہ
بابن الحجۃ قدس سره وظهر منہ فانی اردی جمیع روایات الاول ومولفاته عن جمیع العالم
الفاضل العابد الزاهد المیزان بن ابی اسحق ابرہیم بن الشیخ النبی النبی الاوحد استاد العلماء فی زمانه و
شیخ الفقہاء فی اوانه علی بن عبد العالی المیس نور الله تعالی وروی عنده وجعل اعلا عرف الحبان مسندهم وعن
الشیخ الفاضل کامل الصالح الفاضل جلال الدین احمد الشہیر بابن ابی جامع جمع الله تعالی بینہ وبن نبیہ وامنائه
صلوات الله تعالی علیہم وعلیٰ اولادہم وعلیٰ من تبعہم باحسان وروی عنہم وروی عنہم وروی عنہم وروی عنہم وروی عنہم
تعالیٰ بنفسه وظهر منہ بلا واسطه وعنه عن عدۃ العلماء الصالحین وزیدۃ الفقہاء المتیقین الشیخ

الحمد لله الذي جعلنا من الهدى
 والصلوة اسم على محمد المصطفى والهدى عمره مصباح الهدى
 لعباده فطلب من السيد الاعلى اصل الاربع زنده
 السيد المرشد جلاله اصحاب حرم النور الحسيني السيد
 الكركي اتقاه الله تعالى وفقه لمضامته اجازة رواية ماصح
 روايه من الاحاديث المروية عن النبي صلى الله عليه وآله

المعصية التي جمعها هي بالهوان عليهم في الكتب العشرة بالخط اليدوي
 فاستخرجت منه ثلث دلفت لم يخط ورواية كتابه رواية رويها
 من ذلك لا سيما في العقيدة النبوية الشريفة الثمانية بعدد ثمانية
 مولانا عبد الله بن محمود شستر وعلم الأصل المرفوع الاورع
 اسكنه الله عافيتا من جميع أمراض الدنيا والآخرة
 المكونون لهم بالخط المخطوط عند السيد الفاضل العلامة
 في كتب العمولة في الحديث لا سيما في الاصول الاربع في الحديث
 ومن في العقيدة وكذلك في رواية في نسخة في نسخة
 كتاب في معنى الحديث في العقيدة وكان الانصاف في معونه في الاصول في الاصول

[illegible]